

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΤΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

DAS NEUE EUROPA

ΟΙ ΦΥΓΑΔΕΣ

του έπρόκειτο να τον πόλεμο, τον άφρονα πόλε-
μο του γερμανικού κολοσσού, αφού έφεραν την
έναντί του τον πόλεμο, τον έγκατέλειψαν. Έγκατέλει-
ψαν τον λαόν, έγραψαν εις την κούνια των υποθημά-
των την πατρίδα και έφυγαν. Ήσαν ή κυβέρνησις
του, είχαν έξ ολοκληρώσεως μηχανές εις την διεύθυν-
σιν των μηχανών της αλβανικής εκστρατείας—δία να
έν και έξέρουν τρόπον, με τον οποίον ο' απέ-
ει της χώρας μας την λαίλαπα και την καταστρο-
φήν του τουτου δέν επεδίωξαν—έντολδοχοι και έγ-
ξένων πατρίων—παρά πως να καταστήσουν
ραξιν μετά του Ε'άιχ αναπότρεπτον. Εκεί επήλ-
σομην. Εκεί αυτοί έφυγαν...

κυβέρνησις, υπέκουσα εις το δημόσιον αίσθημα
και την άγανάκτησιν, εις την υπερτέτην ανάγκην
καθ'ήκον του καθαρμού, περισυνέλεξε τους μη
όντας να φύγουν και παρέμειναν άπόντες και
αξ θεολόγους εις την δικαιοσύνην της πατρίδος.
δέν εινε μόνον αυτοί, δέν εινε μόνον οι παρ-
αίοντες δλοι οι υπεύθυνοι και υπόλογοι. Δέν εινε
μόνον αυτοί. Ένοχοι εινε δλοι ανεξαιρέτως οι
ει φυγάδες, ιδίως οι άνωτεροι υπάλληλοι, οι ά-
τως και άνευ έντροπής εγκαταλείψαντες τας θέ-
ας δλοι οι άλλοι, οι τόσοι και τόσοι μεγαλο-
ες ιδιώται και παράγοντες, οι όποιοι, πελιδνών-
μοντες, έπληραν δλους τους δρόμους της φυγής
ος ένγνώστη ή κεραινοβόλος γερμανική προ-
ατα, όλοι αυτοί, είχαν κάποιον λόγον, διά να
έκαστε τους έθάρυνε, διά να μη θέλουν, διά
όνται τόσο να παραμείνουν εις την πόλιν των,
των σκέψων των και των γνωστών, εις το γνό-
περιβάλλον των εργασιών των και του βίου των,
προτιμήσουν να εγκαταλείψουν προτροπήν
εαν, πολλοί, και τα πάντα, διά να ριχθούν εις
επέτεαν άσυνήθων ταξιδίων με άμαχοστρατιώ-
δεξιόμηνες, διερχομένας από αναταραχμένας
με πλοία πλοία πολυθλοούμενα και κυλινοόμε-
ελύφη καρών εις μάκρη θαλάσσης, που δέν ε-
τασθή ποτέ, τα ταπεινά χυτά πλοούμενα, ότι τα
ατόν ποτέ, ότι θα ήρχετο ποτέ ή ώρα να τα
ουν, και με πρόμοτον έμψυχον φορτίον.

και άραγε ή ήθικός στυγαισμός διά τους φυ-
τούτους; Δέν ή άναζητηθή ή εδύνη των δια-
ξείων των που ύπηγόρευσαν τον τρόπον των και
ην της φυγής των; Εκεί δέν ή άναζητηθή, δέν
ληθή άλλος κολασμός διά την άχαροκτήριστον
ήν των; Ήδού ζητήματα άρκετά ένδιαφέροντα
εξετάσουν οι άρμόδιοι.

Τό έχει ή ένότης του έβρα-
μοού να καθιστά πάντοτε και ά-
δικαίους έμπροσθεν των όσων
πών και των επιδιώξεων των όσων
νικός όσους. Η ιστορία της άν-
θρωπότητος έχει πολλά παραδείν-
ματα, κατά τα όποια ο' έβραίοι
άνθρωποι εις το θρόνον των παρα-
γοιμόν, την πόλιν και την

πόλιν, έπρόκειτο να τον πόλεμο, τον άφρονα πόλε-
μο του γερμανικού κολοσσού, αφού έφεραν την
έναντί του τον πόλεμο, τον έγκατέλειψαν. Έγκατέλει-
ψαν τον λαόν, έγραψαν εις την κούνια των υποθημά-
των την πατρίδα και έφυγαν. Ήσαν ή κυβέρνησις
του, είχαν έξ ολοκληρώσεως μηχανές εις την διεύθυν-
σιν των μηχανών της αλβανικής εκστρατείας—δία να
έν και έξέρουν τρόπον, με τον οποίον ο' απέ-
ει της χώρας μας την λαίλαπα και την καταστρο-
φήν του τουτου δέν επεδίωξαν—έντολδοχοι και έγ-
ξένων πατρίων—παρά πως να καταστήσουν
ραξιν μετά του Ε'άιχ αναπότρεπτον. Εκεί επήλ-
σομην. Εκεί αυτοί έφυγαν...

κυβέρνησις, υπέκουσα εις το δημόσιον αίσθημα
και την άγανάκτησιν, εις την υπερτέτην ανάγκην
καθ'ήκον του καθαρμού, περισυνέλεξε τους μη
όντας να φύγουν και παρέμειναν άπόντες και
αξ θεολόγους εις την δικαιοσύνην της πατρίδος.
δέν εινε μόνον αυτοί, δέν εινε μόνον οι παρ-
αίοντες δλοι οι υπεύθυνοι και υπόλογοι. Δέν εινε
μόνον αυτοί. Ένοχοι εινε δλοι ανεξαιρέτως οι
ει φυγάδες, ιδίως οι άνωτεροι υπάλληλοι, οι ά-
τως και άνευ έντροπής εγκαταλείψαντες τας θέ-
ας δλοι οι άλλοι, οι τόσοι και τόσοι μεγαλο-
ες ιδιώται και παράγοντες, οι όποιοι, πελιδνών-
μοντες, έπληραν δλους τους δρόμους της φυγής
ος ένγνώστη ή κεραινοβόλος γερμανική προ-
ατα, όλοι αυτοί, είχαν κάποιον λόγον, διά να
έκαστε τους έθάρυνε, διά να μη θέλουν, διά
όνται τόσο να παραμείνουν εις την πόλιν των,
των σκέψων των και των γνωστών, εις το γνό-
περιβάλλον των εργασιών των και του βίου των,
προτιμήσουν να εγκαταλείψουν προτροπήν
εαν, πολλοί, και τα πάντα, διά να ριχθούν εις
επέτεαν άσυνήθων ταξιδίων με άμαχοστρατιώ-
δεξιόμηνες, διερχομένας από αναταραχμένας
με πλοία πλοία πολυθλοούμενα και κυλινοόμε-
ελύφη καρών εις μάκρη θαλάσσης, που δέν ε-
τασθή ποτέ, τα ταπεινά χυτά πλοούμενα, ότι τα
ατόν ποτέ, ότι θα ήρχετο ποτέ ή ώρα να τα
ουν, και με πρόμοτον έμψυχον φορτίον.

και άραγε ή ήθικός στυγαισμός διά τους φυ-
τούτους; Δέν ή άναζητηθή ή εδύνη των δια-
ξείων των που ύπηγόρευσαν τον τρόπον των και
ην της φυγής των; Εκεί δέν ή άναζητηθή, δέν
ληθή άλλος κολασμός διά την άχαροκτήριστον
ήν των; Ήδού ζητήματα άρκετά ένδιαφέροντα
εξετάσουν οι άρμόδιοι.

Τό έχει ή ένότης του έβρα-
μοού να καθιστά πάντοτε και ά-
δικαίους έμπροσθεν των όσων
πών και των επιδιώξεων των όσων
νικός όσους. Η ιστορία της άν-
θρωπότητος έχει πολλά παραδείν-
ματα, κατά τα όποια ο' έβραίοι
άνθρωποι εις το θρόνον των παρα-
γοιμόν, την πόλιν και την

πόλιν, έπρόκειτο να τον πόλεμο, τον άφρονα πόλε-
μο του γερμανικού κολοσσού, αφού έφεραν την
έναντί του τον πόλεμο, τον έγκατέλειψαν. Έγκατέλει-
ψαν τον λαόν, έγραψαν εις την κούνια των υποθημά-
των την πατρίδα και έφυγαν. Ήσαν ή κυβέρνησις
του, είχαν έξ ολοκληρώσεως μηχανές εις την διεύθυν-
σιν των μηχανών της αλβανικής εκστρατείας—δία να
έν και έξέρουν τρόπον, με τον οποίον ο' απέ-
ει της χώρας μας την λαίλαπα και την καταστρο-
φήν του τουτου δέν επεδίωξαν—έντολδοχοι και έγ-
ξένων πατρίων—παρά πως να καταστήσουν
ραξιν μετά του Ε'άιχ αναπότρεπτον. Εκεί επήλ-
σομην. Εκεί αυτοί έφυγαν...

κυβέρνησις, υπέκουσα εις το δημόσιον αίσθημα
και την άγανάκτησιν, εις την υπερτέτην ανάγκην
καθ'ήκον του καθαρμού, περισυνέλεξε τους μη
όντας να φύγουν και παρέμειναν άπόντες και
αξ θεολόγους εις την δικαιοσύνην της πατρίδος.
δέν εινε μόνον αυτοί, δέν εινε μόνον οι παρ-
αίοντες δλοι οι υπεύθυνοι και υπόλογοι. Δέν εινε
μόνον αυτοί. Ένοχοι εινε δλοι ανεξαιρέτως οι
ει φυγάδες, ιδίως οι άνωτεροι υπάλληλοι, οι ά-
τως και άνευ έντροπής εγκαταλείψαντες τας θέ-
ας δλοι οι άλλοι, οι τόσοι και τόσοι μεγαλο-
ες ιδιώται και παράγοντες, οι όποιοι, πελιδνών-
μοντες, έπληραν δλους τους δρόμους της φυγής
ος ένγνώστη ή κεραινοβόλος γερμανική προ-
ατα, όλοι αυτοί, είχαν κάποιον λόγον, διά να
έκαστε τους έθάρυνε, διά να μη θέλουν, διά
όνται τόσο να παραμείνουν εις την πόλιν των,
των σκέψων των και των γνωστών, εις το γνό-
περιβάλλον των εργασιών των και του βίου των,
προτιμήσουν να εγκαταλείψουν προτροπήν
εαν, πολλοί, και τα πάντα, διά να ριχθούν εις
επέτεαν άσυνήθων ταξιδίων με άμαχοστρατιώ-
δεξιόμηνες, διερχομένας από αναταραχμένας
με πλοία πλοία πολυθλοούμενα και κυλινοόμε-
ελύφη καρών εις μάκρη θαλάσσης, που δέν ε-
τασθή ποτέ, τα ταπεινά χυτά πλοούμενα, ότι τα
ατόν ποτέ, ότι θα ήρχετο ποτέ ή ώρα να τα
ουν, και με πρόμοτον έμψυχον φορτίον.

και άραγε ή ήθικός στυγαισμός διά τους φυ-
τούτους; Δέν ή άναζητηθή ή εδύνη των δια-
ξείων των που ύπηγόρευσαν τον τρόπον των και
ην της φυγής των; Εκεί δέν ή άναζητηθή, δέν
ληθή άλλος κολασμός διά την άχαροκτήριστον
ήν των; Ήδού ζητήματα άρκετά ένδιαφέροντα
εξετάσουν οι άρμόδιοι.

Τό έχει ή ένότης του έβρα-
μοού να καθιστά πάντοτε και ά-
δικαίους έμπροσθεν των όσων
πών και των επιδιώξεων των όσων
νικός όσους. Η ιστορία της άν-
θρωπότητος έχει πολλά παραδείν-
ματα, κατά τα όποια ο' έβραίοι
άνθρωποι εις το θρόνον των παρα-
γοιμόν, την πόλιν και την

πόλιν, έπρόκειτο να τον πόλεμο, τον άφρονα πόλε-
μο του γερμανικού κολοσσού, αφού έφεραν την
έναντί του τον πόλεμο, τον έγκατέλειψαν. Έγκατέλει-
ψαν τον λαόν, έγραψαν εις την κούνια των υποθημά-
των την πατρίδα και έφυγαν. Ήσαν ή κυβέρνησις
του, είχαν έξ ολοκληρώσεως μηχανές εις την διεύθυν-
σιν των μηχανών της αλβανικής εκστρατείας—δία να
έν και έξέρουν τρόπον, με τον οποίον ο' απέ-
ει της χώρας μας την λαίλαπα και την καταστρο-
φήν του τουτου δέν επεδίωξαν—έντολδοχοι και έγ-
ξένων πατρίων—παρά πως να καταστήσουν
ραξιν μετά του Ε'άιχ αναπότρεπτον. Εκεί επήλ-
σομην. Εκεί αυτοί έφυγαν...

κυβέρνησις, υπέκουσα εις το δημόσιον αίσθημα
και την άγανάκτησιν, εις την υπερτέτην ανάγκην
καθ'ήκον του καθαρμού, περισυνέλεξε τους μη
όντας να φύγουν και παρέμειναν άπόντες και
αξ θεολόγους εις την δικαιοσύνην της πατρίδος.
δέν εινε μόνον αυτοί, δέν εινε μόνον οι παρ-
αίοντες δλοι οι υπεύθυνοι και υπόλογοι. Δέν εινε
μόνον αυτοί. Ένοχοι εινε δλοι ανεξαιρέτως οι
ει φυγάδες, ιδίως οι άνωτεροι υπάλληλοι, οι ά-
τως και άνευ έντροπής εγκαταλείψαντες τας θέ-
ας δλοι οι άλλοι, οι τόσοι και τόσοι μεγαλο-
ες ιδιώται και παράγοντες, οι όποιοι, πελιδνών-
μοντες, έπληραν δλους τους δρόμους της φυγής
ος ένγνώστη ή κεραινοβόλος γερμανική προ-
ατα, όλοι αυτοί, είχαν κάποιον λόγον, διά να
έκαστε τους έθάρυνε, διά να μη θέλουν, διά
όνται τόσο να παραμείνουν εις την πόλιν των,
των σκέψων των και των γνωστών, εις το γνό-
περιβάλλον των εργασιών των και του βίου των,
προτιμήσουν να εγκαταλείψουν προτροπήν
εαν, πολλοί, και τα πάντα, διά να ριχθούν εις
επέτεαν άσυνήθων ταξιδίων με άμαχοστρατιώ-
δεξιόμηνες, διερχομένας από αναταραχμένας
με πλοία πλοία πολυθλοούμενα και κυλινοόμε-
ελύφη καρών εις μάκρη θαλάσσης, που δέν ε-
τασθή ποτέ, τα ταπεινά χυτά πλοούμενα, ότι τα
ατόν ποτέ, ότι θα ήρχετο ποτέ ή ώρα να τα
ουν, και με πρόμοτον έμψυχον φορτίον.

Ο ΝΕΟΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ

Τζίμμου Ρούζβελτ

ΟΥΙΟΣ ΤΟΥ ΔΑΔΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ "ΩΡΑΙΑΣ ΜΑΜΠΕΛ"

Η γερμανική έφημερίς "Λυγκερ"
δημοσιεύει την έξής χαρακτηριστική
οκταγραφίαν διά τον υιόν του
Ρούζβελτ, άφελουμένου εις τον δό-
κτορα Ρόμπερτ Λέο:

» Ποιος είναι ο Τζίμμου; Ο Τζίμ-
μου θέλει να κάνει ένα ταξίδι και
είναι ο υιός του Δάδου, ο δέ Δά-
δου είναι ο άντρας της "ώραιας"
Μάμπελ, ή δέ ώραία Μάμπελ ε-
ίναι μία λεπτή κορίτς, ή οποία έ-
ξουσιάζει εις τον λευκόν Οίκον
και άνάμεσα εις τας δυσκόλους
δικητικές άσφαλείας της προ-
γούλλας. Η "ώραία—Μάμπελ" τη-
γορεύεται από αλλοίους άκατα-
τους, πρωτόγονους το γένος. Κα-
τάγονται δλοι από τον άρχαίον
Μωσών και όνομάζονται Λέυ, Ή-
σάκ, Κόν, Μοργεντάου (πρώην
δροςούλ) Φαίχενδούστ (δρωμα-
μενέξ) και ούτω καθ'εξής. Και γιά
να μη λείπη και ο Μεσσίας από
αυτό το Παλαιόν Διαθέτης περι-
βάλλον, ή "ώραία—Μάμπελ" άνε-
κίρυνε τον άνδρα της εις Μεσσία
και ένθεούσασε όλους τους Έ-
βραίους του κόσμου γιά να φα-
νάσουν "ώσαννά! Νά μάς, ή ο
Δάδου, ο Μεσσίας μας!" Και ο
Δάδου, τα πτερείει έλ' αυτό, νοιώ-
θει τόν εαυτό του σαν ένα Μεσ-
σία της "Ανθρωπότητος, και ήδη
κατά το 1936, διεκήρυττεν, αυτός
ο κοινός Μεσσίας, ος στενό κύ-
κλο—αυτός άπάνω βλέπει κανείς
καθ'όρισμένους και μονόπλευρους δι-
λάσεις—ότι νοιώθει τόν εαυτό του
προωρισμένο να καταστρέψη τον
Χίτλερ και τον έθνικοσοσιαλισμόν
και ν' άποκαταστήση πάλι τον πα-
νεβραίοιόν εις όλας τας έν Γερ-
μανία θέσεις του.

Τό έχει ή ένότης του έβρα-
μοού να καθιστά πάντοτε και ά-
δικαίους έμπροσθεν των όσων
πών και των επιδιώξεων των όσων
νικός όσους. Η ιστορία της άν-
θρωπότητος έχει πολλά παραδείν-
ματα, κατά τα όποια ο' έβραίοι
άνθρωποι εις το θρόνον των παρα-
γοιμόν, την πόλιν και την

πόλιν, έπρόκειτο να τον πόλεμο, τον άφρονα πόλε-
μο του γερμανικού κολοσσού, αφού έφεραν την
έναντί του τον πόλεμο, τον έγκατέλειψαν. Έγκατέλει-
ψαν τον λαόν, έγραψαν εις την κούνια των υποθημά-
των την πατρίδα και έφυγαν. Ήσαν ή κυβέρνησις
του, είχαν έξ ολοκληρώσεως μηχανές εις την διεύθυν-
σιν των μηχανών της αλβανικής εκστρατείας—δία να
έν και έξέρουν τρόπον, με τον οποίον ο' απέ-
ει της χώρας μας την λαίλαπα και την καταστρο-
φήν του τουτου δέν επεδίωξαν—έντολδοχοι και έγ-
ξένων πατρίων—παρά πως να καταστήσουν
ραξιν μετά του Ε'άιχ αναπότρεπτον. Εκεί επήλ-
σομην. Εκεί αυτοί έφυγαν...

κυβέρνησις, υπέκουσα εις το δημόσιον αίσθημα
και την άγανάκτησιν, εις την υπερτέτην ανάγκην
καθ'ήκον του καθαρμού, περισυνέλεξε τους μη
όντας να φύγουν και παρέμειναν άπόντες και
αξ θεολόγους εις την δικαιοσύνην της πατρίδος.
δέν εινε μόνον αυτοί, δέν εινε μόνον οι παρ-
αίοντες δλοι οι υπεύθυνοι και υπόλογοι. Δέν εινε
μόνον αυτοί. Ένοχοι εινε δλοι ανεξαιρέτως οι
ει φυγάδες, ιδίως οι άνωτεροι υπάλληλοι, οι ά-
τως και άνευ έντροπής εγκαταλείψαντες τας θέ-
ας δλοι οι άλλοι, οι τόσοι και τόσοι μεγαλο-
ες ιδιώται και παράγοντες, οι όποιοι, πελιδνών-
μοντες, έπληραν δλους τους δρόμους της φυγής
ος ένγνώστη ή κεραινοβόλος γερμανική προ-
ατα, όλοι αυτοί, είχαν κάποιον λόγον, διά να
έκαστε τους έθάρυνε, διά να μη θέλουν, διά
όνται τόσο να παραμείνουν εις την πόλιν των,
των σκέψων των και των γνωστών, εις το γνό-
περιβάλλον των εργασιών των και του βίου των,
προτιμήσουν να εγκαταλείψουν προτροπήν
εαν, πολλοί, και τα πάντα, διά να ριχθούν εις
επέτεαν άσυνήθων ταξιδίων με άμαχοστρατιώ-
δεξιόμηνες, διερχομένας από αναταραχμένας
με πλοία πλοία πολυθλοούμενα και κυλινοόμε-
ελύφη καρών εις μάκρη θαλάσσης, που δέν ε-
τασθή ποτέ, τα ταπεινά χυτά πλοούμενα, ότι τα
ατόν ποτέ, ότι θα ήρχετο ποτέ ή ώρα να τα
ουν, και με πρόμοτον έμψυχον φορτίον.

και άραγε ή ήθικός στυγαισμός διά τους φυ-
τούτους; Δέν ή άναζητηθή ή εδύνη των δια-
ξείων των που ύπηγόρευσαν τον τρόπον των και
ην της φυγής των; Εκεί δέν ή άναζητηθή, δέν
ληθή άλλος κολασμός διά την άχαροκτήριστον
ήν των; Ήδού ζητήματα άρκετά ένδιαφέροντα
εξετάσουν οι άρμόδιοι.

Τό έχει ή ένότης του έβρα-
μοού να καθιστά πάντοτε και ά-
δικαίους έμπροσθεν των όσων
πών και των επιδιώξεων των όσων
νικός όσους. Η ιστορία της άν-
θρωπότητος έχει πολλά παραδείν-
ματα, κατά τα όποια ο' έβραίοι
άνθρωποι εις το θρόνον των παρα-
γοιμόν, την πόλιν και την

πόλιν, έπρόκειτο να τον πόλεμο, τον άφρονα πόλε-
μο του γερμανικού κολοσσού, αφού έφεραν την
έναντί του τον πόλεμο, τον έγκατέλειψαν. Έγκατέλει-
ψαν τον λαόν, έγραψαν εις την κούνια των υποθημά-
των την πατρίδα και έφυγαν. Ήσαν ή κυβέρνησις
του, είχαν έξ ολοκληρώσεως μηχανές εις την διεύθυν-
σιν των μηχανών της αλβανικής εκστρατείας—δία να
έν και έξέρουν τρόπον, με τον οποίον ο' απέ-
ει της χώρας μας την λαίλαπα και την καταστρο-
φήν του τουτου δέν επεδίωξαν—έντολδοχοι και έγ-
ξένων πατρίων—παρά πως να καταστήσουν
ραξιν μετά του Ε'άιχ αναπότρεπτον. Εκεί επήλ-
σομην. Εκεί αυτοί έφυγαν...

κυβέρνησις, υπέκουσα εις το δημόσιον αίσθημα
και την άγανάκτησιν, εις την υπερτέτην ανάγκην
καθ'ήκον του καθαρμού, περισυνέλεξε τους μη
όντας να φύγουν και παρέμειναν άπόντες και
αξ θεολόγους εις την δικαιοσύνην της πατρίδος.
δέν εινε μόνον αυτοί, δέν εινε μόνον οι παρ-
αίοντες δλοι οι υπεύθυνοι και υπόλογοι. Δέν εινε
μόνον αυτοί. Ένοχοι εινε δλοι ανεξαιρέτως οι
ει φυγάδες, ιδίως οι άνωτεροι υπάλληλοι, οι ά-
τως και άνευ έντροπής εγκαταλείψαντες τας θέ-
ας δλοι οι άλλοι, οι τόσοι και τόσοι μεγαλο-
ες ιδιώται και παράγοντες, οι όποιοι, πελιδνών-
μοντες, έπληραν δλους τους δρόμους της φυγής
ος ένγνώστη ή κεραινοβόλος γερμανική προ-
ατα, όλοι αυτοί, είχαν κάποιον λόγον, διά να
έκαστε τους έθάρυνε, διά να μη θέλουν, διά
όνται τόσο να παραμείνουν εις την πόλιν των,
των σκέψων των και των γνωστών, εις το γνό-
περιβάλλον των εργασιών των και του βίου των,
προτιμήσουν να εγκαταλείψουν προτροπήν
εαν, πολλοί, και τα πάντα, διά να ριχθούν εις
επέτεαν άσυνήθων ταξιδίων με άμαχοστρατιώ-
δεξιόμηνες, διερχομένας από αναταραχμένας
με πλοία πλοία πολυθλοούμενα και κυλινοόμε-
ελύφη καρών εις μάκρη θαλάσσης, που δέν ε-
τασθή ποτέ, τα ταπεινά χυτά πλοούμενα, ότι τα
ατόν ποτέ, ότι θα ήρχετο ποτέ ή ώρα να τα
ουν, και με πρόμοτον έμψυχον φορτίον.

και άραγε ή ήθικός στυγαισμός διά τους φυ-
τούτους; Δέν ή άναζητηθή ή εδύνη των δια-
ξείων των που ύπηγόρευσαν τον τρόπον των και
ην της φυγής των; Εκεί δέν ή άναζητηθή, δέν
ληθή άλλος κολασμός διά την άχαροκτήριστον
ήν των; Ήδού ζητήματα άρκετά ένδιαφέροντα
εξετάσουν οι άρμόδιοι.

Τό έχει ή ένότης του έβρα-
μοού να καθιστά πάντοτε και ά-
δικαίους έμπροσθεν των όσων
πών και των επιδιώξεων των όσων
νικός όσους. Η ιστορία της άν-
θρωπότητος έχει πολλά παραδείν-
ματα, κατά τα όποια ο' έβραίοι
άνθρωποι εις το θρόνον των παρα-
γοιμόν, την πόλιν και την

πόλιν, έπρόκειτο να τον πόλεμο, τον άφρονα πόλε-
μο του γερμανικού κολοσσού, αφού έφεραν την
έναντί του τον πόλεμο, τον έγκατέλειψαν. Έγκατέλει-
ψαν τον λαόν, έγραψαν εις την κούνια των υποθημά-
των την πατρίδα και έφυγαν. Ήσαν ή κυβέρνησις
του, είχαν έξ ολοκληρώσεως μηχανές εις την διεύθυν-
σιν των μηχανών της αλβανικής εκστρατείας—δία να
έν και έξέρουν τρόπον, με τον οποίον ο' απέ-
ει της χώρας μας την λαίλαπα και την καταστρο-
φήν του τουτου δέν επεδίωξαν—έντολδοχοι και έγ-
ξένων πατρίων—παρά πως να καταστήσουν
ραξιν μετά του Ε'άιχ αναπότρεπτον. Εκεί επήλ-
σομην. Εκεί αυτοί έφυγαν...

κυβέρνησις, υπέκουσα εις το δημόσιον αίσθημα
και την άγανάκτησιν, εις την υπερτέτην ανάγκην
καθ'ήκον του καθαρμού, περισυνέλεξε τους μη
όντας να φύγουν και παρέμειναν άπόντες και
αξ θεολόγους εις την δικαιοσύνην της πατρίδος.
δέν εινε μόνον αυτοί, δέν εινε μόνον οι παρ-
αίοντες δλοι οι υπεύθυνοι και υπόλογοι. Δέν εινε
μόνον αυτοί. Ένοχοι εινε δλοι ανεξαιρέτως οι
ει φυγάδες, ιδίως οι άνωτεροι υπάλληλοι, οι ά-
τως και άνευ έντροπής εγκαταλείψαντες τας θέ-
ας δλοι οι άλλοι, οι τόσοι και τόσοι μεγαλο-
ες ιδιώται και παράγοντες, οι όποιοι, πελιδνών-
μοντες, έπληραν δλους τους δρόμους της φυγής
ος ένγνώστη ή κεραινοβόλος γερμανική προ-
ατα, όλοι αυτοί, είχαν κάποιον λόγον, διά να
έκαστε τους έθάρυνε, διά να μη θέλουν, διά
όνται τόσο να παραμείνουν εις την πόλιν των,
των σκέψων των και των γνωστών, εις το γνό-
περιβάλλον των εργασιών των και του βίου των,
προτιμήσουν να εγκαταλείψουν προτροπήν
εαν, πολλοί, και τα πάντα, διά να ριχθούν εις
επέτεαν άσυνήθων ταξιδίων με άμαχοστρατιώ-
δεξιόμηνες, διερχομένας από αναταραχμένας
με πλοία πλοία πολυθλοούμενα και κυλινοόμε-
ελύφη καρών εις μάκρη θαλάσσης, που δέν ε-
τασθή ποτέ, τα ταπεινά χυτά πλοούμενα, ότι τα
ατόν ποτέ, ότι θα ήρχετο ποτέ ή ώρα να τα
ουν, και με πρόμοτον έμψυχον φορτίον.

και άραγε ή ήθικός στυγαισμός διά τους φυ-
τούτους; Δέν ή άναζητηθή ή εδύνη των δια-
ξείων των που ύπηγόρευσαν τον τρόπον των και
ην της φυγής των; Εκεί δέν ή άναζητηθή, δέν
ληθή άλλος κολασμός διά την άχαροκτήριστον
ήν των; Ήδού ζητήματα άρκετά ένδιαφέροντα
εξετάσουν οι άρμόδιοι.

δυστατοεργολήψαν, διά να προσ-
κομίσουν καί αυτόν τον τρόπον πλο-
τη διά τον εαυτόν του και να έ-
ξασκή έξουσιαν επί των λαών. "Ι-
σως παρά τόν Ρούζβελτ να όφεί-
σεται και μία συμπαντική δεισιών
αίματος. Μεταξύ των κακώς πλη-
ροφημένων κύκλων ψευδοίεται,
ότι ο Δάδου Ρούζβελτ, ο Μεσσίας
του Νέου Κόσμου, είναι έβραϊκής
καταγωγής.

» Όπως και άν έχη το πρόβλημα, ο
Ρούζβελτ είναι το πρόθυμον όργαν-
ον των Έβραίων, και έδωσαν ή
πρώτη έκδοχή των όσων του όπο
"Αγγλία" με την όποιαν τους όπο
"Ιουδαίον συντηρημένους κυβερ-
νήτας της άνωτάτης έπαισης, ήδη
του Πανεβραίοιού, έπεται ότι ο
Ρούζβελτ και ή έβραϊκή κλίκα του
θα έκδηλουν και θα επιδεικνύ-
ουν μίσος, μανίαν και άγριότητα
έναντιον παντός γερμανικού. "Ο
Έβραϊός προσκομίζει ήδη την τε-
λευταίαν έφεδρίαν του. Η Πολο-
νία δέν υπάρχει πλέον, ή Γαλλία
και όλοι οι δορυφόροι της ή Νορ-
βηγία, ή Ολλανδία, το Βέλγιον
είναι ήττημένοι ή Βαλκανική, τα
τελευταίον προπορίον των "Ε-
βραίων έν Εύρώπη, εινε εις γε-
νομένης χειράς. Η "Αγγλία βαρεία
πληγωμένη, ριχμένη κάτω, ένδ ο
Γερμανικός Γίγας, με έκπαλιν
δύναμιν, σπέρνει τη γροβιά διά να
κατασφύρη το τελευταίον καταστρε-
πτικόν κύττημα.

Και εις το αυτό δέν όφείλει και
μυζήλοφφα και κανείς κομποσμός.
Τώρα πρέπει να δείξη ο νέος Με-
σσίας των Έβραίων, εάν κατέχη την
μαγικήν ιδιότητα να παράγη κα-
νόνια, άεροπλάνα, τάνκς, βόμβες
και χειροβούβιδες με τα λόγ-
α και κοροφάλα. "Αλήθεια, δλοι
αυτά θα ήγιναν πολυ πολλή και
ένδ θα έπρόκειτο να προέλθουν
πάλιν ή όφέλεια της πολεμικής
ραβιουρίας και του πολεμικού
κέρδους από την άλην έπιχείρησιν,
δπως κατά των παγκόσμιον πόλε-
μων, ένδ οι άλλοι θα είχαν να ύ-
ποστούν τας βαρείας θύσεις αίμα-
τος, ενώ οι Έβραίοι να έξέρουν
πολύ εύκολον να έξέρουν

» Τότε θα έπρεπε να γίνη και τώ-
ρα πάλιν, Άλλοιώς, όμως ήσαν
σήμερα τα πράγματα. "Ακούη και
το τελευταίον κύττημα, ή έπίθεσις
από την Βαλκανική έναντιόν της
Γερμανίας—το πρωταρχικόν σχέ-
διον Ρούζβελτ—συνετρίβη άστρα-
πιαώς υπό τον έαμπελ Γερμανίας.
Και άλθ'όσον αυτήν την ώρα αν σέ-
φει έκανε ο Δάδου, ο Μεσσίας
των Έβραίων, εις την Βαλκανι-
κήν ο' έβραίοι και οι "Ελληνες, έ-
φαιγαν νέον μέτατον έναντιόν του
άσυνος επάνω εις όδους εδάφης.
» Υστερα από λίγο καιρό ύπήρχε
έλληξ—όπως τόσο παρηγορία δη-
λώνει ο Τούρτσιλ—ότι οι γείτονες
έννοείται ή Ρωσία και ή Τουρ-
κία—θα έπιθείντο όμοίως. Την
"Ιταλίαν έα την άπέσπον από τον
"Εξον. Καί' αυτό το διάστημα ήλ-
λυν εις την "Ερυθράν Θάλασσαν,
μυκράν από την άκτίνα δράσεως
των γερμανικών βομβαρδιστικών,
να συνιστάσαν άσύνετον όλκον
και στρατόν, και τότε δέν μεν
γενικήν έπίθεσιν να συντρέψουν
την Γερμανίαν.

Μα τόν Δία, το σχέδιο δέν ήτο
καυτό, και δέν ήτο άξίον άπορίας
ότι ο Τζίμμου, ο υιός του Δάδου
και της "ώραιας—Μάμπελ" είχε ε-
ρη δά ο δόγμα διά να έπιτύχη
να τον ναυηγύρουν ως διάδοχον
του θρόνου του Μεσσία εις το Βε-
λγικό και εις την "Αθήνα.

Εν τούτοις: "Εν πρώτοις, άλ-
λως ήσαν τα πράγματα και δευ-
τερον, ή τιποτέτην ή όποια κα-
τέλε, μόλις ο Τζίμμου προήχη εις

» Τό τέλος της τραγικής Γ'όδου
και της πρώτης άγγλικής έπιδεί-
ξεως εις τόν Σουλιά, εινε γινόντων
"Η έκστρατεία ή οποία από τον
Λόρδον Σουλιά, κατηντήσεν υπό
της άγγλικής κυβερνήσεως, διά να
άλην την πολιορκίαν του Χαρτ-
βέρδου, πολυ άργά, την 25 "Αυγ-
αρίου 1892 το Χαρτβέρδον, έκτακτός
εί έφθασε υπό τών Μακκόντίν, ο
Γ'όδου έφ'αυτ'όν άνατον. Έπλη-
ρώσε διά τών, κεφάλην του το ά-

» Τίμον ή άποτυχούσης άγγλικής
ραβιούργου πολιτικής, διά της ο-
ποίας ένεκαίβη ή Αγγλία ως
πρώτη την κατοχήν του Σουλιά,
"Τούτο όμως δέν έθεσε τίφμα εις
τά περί Σουλιά άσφακτικά σχέδια
της "Αγγλίας. Κατά τόν έτος 1892,
με όλην τήν χολήν και αί αιμα-
νίους στρατιώτας κατήντησεν
αυτήν στην όπτην την άρχηγαντί-
προηγούμενος ως οεσάρη (αρχι-
στράτηγος) του αγγλικού στρα-
τού έκεκέντος συνταγματάρχου
Κίττονερ. Ετα καταισχη ταύτα
και το Σουλιάν διά τήν "Αγγλίαν,
"Ο ήττημένος εν τή ιδιότητι του

» Σερβάρης ήτο Αγγύτιος υπά-
ληλος και έμπορικός παρά τής
Αγγλίας. Οί στρατιώται του έ-
στρατολόγησαν από πολίτας της
χώρας του Νείλου. Με το χρέμα
των Αγγυτιών φορολογούμενων έ-
χρηματοδοτήθη ή στρατιά αυτή, ή
οποία κατά τόν έτος του 1892 ε-
σέβαλε εις τόν Σουλιά και την 2
Σεπτεμβρίου του έτους έτους πλη-
σόν του "Ουδούρμαν κατήντησε
διά του πυρός των μηχανών πυ-
ροβόλων και τηλεβόλων των άρι-
στικώς όπλισμένων στρατών των
Αγγυτιών.

(Αδριαν ή συνέχισις)

» Τότε θα έπρεπε να γίνη και τώ-
ρα πάλιν, Άλλοιώς, όμως ήσαν
σήμερα τα πράγματα. "Ακούη και
το τελευταίον κύττημα, ή έπίθεσις
από την Βαλκανική έναντιόν της
Γερμανίας—το πρωταρχικόν σχέ-
διον Ρούζβελτ—συνετρίβη άστρα-
πιαώς υπό τον έαμπελ Γ

